SENDEPENDA KROATIO !

Aldonita de Radenko MiloÅ¡eviÄ‡
09/10/2015

La plej grava evento en mia viv'

La plej grava kaj la plej granda evento en la vivo de homoj, familioj, loÄ•antaro, generacioj kaj de la tuta nacio, estas la evento kiun oni atendadis jarcentojn kaj luktadis politike kaj armile, kaj per lingvaj kaj per juraj rimedoj por tio. Tiu estis la plej granda evento en mia kaj certe en vivo de Ä‰iu Kroato en la hejmlando Kroatio, en Bosnio kaj Hercegovino kaj tra la tuta mondo Certe, la evento kiam estis proklamita sendependeco kaj suvereneco de la Å•tato estas tia!

La plej grava evento en mia viv'

La plej grava kaj la plej granda evento en la vivo de homoj, familioj, loÄ•antaro, generacioj kaj de la tuta nacio, estas la evento kiun oni atendadis jarcentojn kaj luktadis politike kaj armile, kaj per lingvaj kaj per juraj rimedoj por tio. Tiu estis la plej granda evento en mia kaj certe en vivo de Ä‰iu Kroato en la hejmlando Kroatio, en Bosnio kaj Hercegovino kaj tra la tuta mondo Certe, la evento kiam estis proklamita sendependeco kaj suvereneco de la Å•tato estas tia!

El la proksima kaj Å•ajnas el la malproksima historio okazis tiu nekutima tago! Mi Ä‰eestis kiel la tiama respublika funkciulo la kunsidon de la Sabor â€“ kroata dumjarcenta Parlamento. Demandinte oficialan Å•oforon kie ni kunsidos, li mallonge respondis: â€œOni ja ankoraÅ ne scias! Nome, â€œBanusa palacoâ€• estas per bomboj parte detruita!â€•

Finfine mi ekscis, ke eksplodo kiu estis laÅtege aÅdebla en Zagrebo ke la kaÅ•ita flustrado pri ebla okazado â€“ estis la vero. Serba kaj t.n. jugoslavia armeo, verÅ•is bombojn al la kerno, koro kaj cerbo de la potika vivo de mia naskiÄ•urbo, la Ä‰efurbo de la Respubliko, al parto nomata â€œSupra urboâ€•, al Zagrebo. Oni bombe atakis â€œBanusan palaconâ€•, kie en tiu momen kunsidis Ä‰iuj la plej signifaj homoj de la Respubliko, sub la prezidado de la prezidento d-ro Franjo TuÄ•man.

Finfine ni ekveturis, kaj ni enveturiÄ•is en la konstruaÄµo kiu estis por kunsidoj de la Parlamento nekutima, kie situis administra centro de la kroatia nafta entrepreno de Kroatio. La etaÄ•o estis subnivela. Ordinara tagordo, parte ligita kun socio-ekonomiaj problemoj kaj parte kun militaj kaj refuÄ•intaj problemoj, finis. Iuj inter tre multaj Ä‰estintoj ekstariÄ•is jam intencinte foriri. Haltigis nin vicprezidinto de Sabor dirinte, ke ni havas ankoraÅ unu punkton.

Li ekstaris kaj per ekscitita kaj patosa voÄ‰o tralegis la Decidon per kiuâ€œLa Respubliko Kroatio ekde la 8-a de oktobro 1991 disigas la Å•tat-jurajn ligojn surbaze de kiuj Ä•i kune kun la aliaj respublikoj kaj teritorioj faris Ä•isnunan SFRJugoslavion.â€œ

Unue silento! Åœajnis ke tempo ekhaltiÄ•is. Sekundoj Å•ajnis minutoj, jaroj, jarcentoj! Tiam aplaÅdego kaj spontana kantado de la kroata nacia kaj Å•tata himno â€œBela nia hejmolandoâ€•.

Post la jaro 1102, post la subskribo de la deklaro t.n. â€œPacta conventaâ€• kun hungaroj pri la komuna reÄ•o kaj reÄ•olando, ti estis por Kroatoj fina decido pri propra sendependa kaj suverena Å•tato. Historio kroata elbrustis milojn da heroj kiuj diversmaniere batalis por sendependeco, el Ä‰iuj popolaj tavoloj â€“ ekde la plej malriÄ‰aj kamparanoj kaj laboristoj Ä•is aristokratoj, nobluloj, dukoj, banusoj kaj reÄ•oj. Kiuj faladis kun la kredo je la Dio, kiuj kun la lastaj spiroj elflustradis â€œVivat Croatia!â€• (Vivu Kroatio).

Oni ilustru dolÄ‰econ kaj belecon de la libereco per la fragmento el la poemo, â€œDubravkaâ€œ, de Ivan GunduliÄ‰, kiun trad

Lucija BorÄ•iÄ‡:

Ho bela, ho kara, ho dolÄ‰a libero,
al ni didonaca mondtrezora ero,
kialo vera de nia glor' ava,
ornamo unika de nia Dubrava.
Nek arÄ•ent', nek oro, nek la vivoj homaj
povas esti pago por belecoj tiomaj.